

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliae Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

61. An quis in Paschate teneatur confiteri peccata venialia, saltem si peccata mortalia habet, quæ ex justa causa non debet aperire in confessione? Et an Ecclesia sacramentalem confessionem de ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76393](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76393)

RESOL. LXI.

An quis in Paschate teneatur confiteri peccata venialia, saltem si peccata mortalia habet, quae ex justa causa non debet aperire in confessione?

Et an Ecclesia sacramentalem confessionem de venialibus precipere minime possit?

Et an Clementina unica de statu Monachorum, ubi precipitur Religiosis S. Benedicti, ut semel in mense confiteantur, non obliget sub mortali, si habent tantum venialia?

Et quid sit dicendum, si Monachi etiam peccata mortalia habeant? Ex part. 3. tract. 4. Ref. 124. alius 125.

Sup. hoc in Ref. praeterit. & in omnibus aliis ejus annor.

§. 1. **A**ffirmativam sententiam docet Nugnus in *addit. ad 3. part. quest. 6. artic. 6. diff. 1.* quia talis homo, simpliciter loquendo, habet praecipuum confessionis, & potest illud adimplere confitendo venialia. Ergo tenetur.

2. Sed contrariam sententiam in terminis docet Suarez in *3. part. tom. 4. disput. 36. sect. 6.* Et ratio est, quia nullum praecipuum, nec quidem Ecclesiasticum obligat fideles ad confessionem peccatorum venialium; ut probant Vasquez in *3. part. tom. 4. quest. 90. art. 2. dub. 1.* Layman in *Theolog. moral. lib. 5. tract. 6. cap. 5. num. 18.* Fagundez *pr. 2. lib. 2. cap. ... num. 5.* & alij penes ipsos. Ergo si quis non potest confiteri ex justa causa peccata mortalia, non tenetur confiteri venialia.

Sup. hoc magis late in tom. 3. tr. 1. Ref. 23. & in Ref. 1. not. seq. 5. 1. & in Ref. 2. 5. Verum. à lin. 5.

3. Quae omnia ita vera sunt, ut aliqui Doctores asserant, Ecclesiam sacramentalem confessionem de venialibus praecipere minime posse, ut tradit Paludanus in *4. dist. 17. quest. 3. art. 4. concl. 2.* cui favent Sylvester *ver. confessio 1. quest. 13.* Sotus in *4. dist. 18. qu. 1. art. 3. arg. 2.* Henriquez *lib. 4. cap. 4. num. 10.* Rodriguez *qq. Reg. tom. 1. quest. 62. art. 1.* & alij, licet contrarium sentiat Benzoni de Jubilaeo *lib. 5. capit. 15. dub. 6.* Vasquez *loco citato, art. 2. dub. 3.* Suarez in *3. part. tom. 4. disp. 22. sect. 8.* Navarrus in *cap. placuit. disp. 6. de poenit. num. 122.* & alij.

Sup. hoc in tom. 3. tr. 1. Ref. 24. à §. 2. usque in finem dictae Ref. & in tom. 7. tr. 1. ex Ref. 124. §. 2. & seq.

4. Sed quidquid sit de hoc, aliqui putant Clementinam unicam de statu Monachorum, ubi precipitur Religiosis S. Benedicti, ut semel in mense confiteantur, non obligare sub mortali, si habeant tantum peccata venialia, ut docet Nugnus in *addit. ad 3. part. quest. 6. artic. 5. diff. 7.* Molfesius in *summa, tract. 2. cap. 10. num. 21.* Megala in *1. part. lib. 5. cap. 4. num. 4.* & alij penes ipsos, licet absolute doceant Caetanus *tom. 1. opuscul. rit. 5. quest. 1.* & Cano *relect. de poenit. part. 5.* supradictam Clementinam non obligare sub mortali, etiam si Monachi peccata mortalia habeant; & ideo sic asserit Villalobos in *summa, tom. 1. tract. 9. diff. 28. n. 5.* [Los Monges Benitos tienen precepto en una Clementina de confesarle todas las vezes, que tienen conciencia de pecado mortal, el qual precepto se etiene à los de mas y solo obliga à pecado venial, como dize Henriquez *lib. 1. cap. 4. num. 10.* mas à mi pareceme que no esta en uso, sino de confesarle à su tiempo.] Ita ille.

Sup. hoc in Ref. 1. not. praeteritae in ejus §. ult.

5. Nota hic obiter contra Suarez *disputat. 36. sect. 2. num. 9.* Fagundez *pr. 2. lib. 1. cap. 2. n. 9.* & *lib. 2. cap. 1. num. 4.* Leandrum, & alios, cum, qui non habet conscientiam peccati mortalis, sed tantum venialium, non teneri ex vi saltem praecipui confessionis ad comparandum coram proprio Sacerdote, & illi dicere se non habere conscientiam peccati mortalis, quia si comparere deberet maxime ad hoc ut proprius Sacerdos cognosceret vultum sui peccatoris: at poenitentis vultus non debet cognosci à Sacerdote nisi in judicio confessionis: ergo ex quo semel cessat obligatio hujus judicij, cessat obligatio sic comparandi. Verum est, quod ratio scandali sedandi, si ortum est, ex eo quod quis non confiteatur, possit forte aliquando contingere talis obligatio comparandi, sed non ratione praecipui confessionis. Ita Vasquez in *3. part. tom. 4.*

Et an saltem sub veniali ex praecipuo Ecclesia teneatur confiteri aliqua venialia, qui peccato mortali caret?

Et an, qui non habet conscientiam peccati mortalis, sed tantum venialis teneatur saltem ex vi praecipui confessionis ad comparandum coram proprio Sacerdote, &c?

Et quid, si adsit scandalum? Ex *ps. 1. tract. 6.* & *Milc. 6. Ref. 61. alius 59.*

§. 1. **N**egativè olim respondi, novissimè affirmativam sententiam tenet Pasqualigus in *Theolog. tom. 2. disput. 83. sect. 5. num. 35.* ubi sic ait: Dico tertio quando poenitens haberet unicum peccatum mortale, & illud non posset explicare, & urgeret praecipuum confessionis, teneretur confiteri venialia tacendo mortalia. Probatur, tunc, urgeret praecipuum confessionis. Ergo est implendum eo modo quo potest. Ita ille; qui citat Granadum, quem ego antea citaveram, & poterat adducere etiam Nugnum in *addit. ad 3. part. 6. art. 6. difficult. 1.*

2. Sed ego non recedo à sententia, quam docui cum Sanchez, & quam me citato docet Leander de *Sacram. tom. 1. tr. 5. disp. 3. q. 32.* & me citato Eminentissimus Lugo de *poenit. disp. 15. sect. 7. num. 175.* ubi sic ait: Idem videtur dicendum in casu, quo aliquis habeat unum solum mortale, quod sine gravissimo periculo dicere non potest suo Confessario: nam licet illi confiteatur alia venialia, & taceat illud mortale in iis casibus, quibus id licet tacere potest, atque adeo faciat confessionem formaliter integram, non tamen dicitur satisfecisse praecipuo confessionis annuae, sed debet illud mortale intra annum confiteri eidem, vel alteri Confessario, si possit absque illo periculo.

3. Dices, illa confessio venialium erat tunc debita ex praecipuo: nam qui non potest confiteri mortale quod habet, debet saltem confiteri venialia, ut absolvetur saltem indirectè ab illo mortali. Respondetur de obligatione, quam habet confitendi venialia in illo casu est dubium; pro nunc dico illam obligationem non esse ex praecipuo divino, vel Ecclesiastico confessionis, sed si quae est, esse ex obligatione non communicandi absque confessione, vel ratione charitatis propriae, vel ex alio capite. Ita Lugo.

4. Dicendum est igitur in casu proposito, nullum adesse praecipuum obligans fideles in communi ad confitenda venialia. Notat etiam Leander *q. 33.* & quarit an saltem teneatur sub veniali ex praecipuo Ecclesiae confiteri aliqua venialia, qui peccato mortali caret; aut si in illo non caret, non potest aperire illud; & respondet negativè.

5. Nota hic obiter contra Suarez *disputat. 36. sect. 2. num. 9.* Fagundez *pr. 2. lib. 1. cap. 2. n. 9.* & *lib. 2. cap. 1. num. 4.* Leandrum, & alios, cum, qui non habet conscientiam peccati mortalis, sed tantum venialium, non teneri ex vi saltem praecipui confessionis ad comparandum coram proprio Sacerdote, & illi dicere se non habere conscientiam peccati mortalis, quia si comparere deberet maxime ad hoc ut proprius Sacerdos cognosceret vultum sui peccatoris: at poenitentis vultus non debet cognosci à Sacerdote nisi in judicio confessionis: ergo ex quo semel cessat obligatio hujus judicij, cessat obligatio sic comparandi. Verum est, quod ratio scandali sedandi, si ortum est, ex eo quod quis non confiteatur, possit forte aliquando contingere talis obligatio comparandi, sed non ratione praecipui confessionis. Ita Vasquez in *3. part. tom. 4.*

RESOL. LXII.

An si quis habens peccata mortalia, quae ex justa causa non potest aperire confessorio, teneatur saltem confiteri venialia, ut adimpleat praecipuum confessionis?